

Hoe De Hoop weer een molen werd

De geschiedenis van de restauratie in vogelvlucht

Molen de Hoop zoals deze er in 1954 bij stond

In 1954 was molen De Hoop bijna ten onder gegaan. De wieken waren verwijderd nadat in 1941 een houten roede was gebroken. Toen dat gebeurde gaf de burgemeester de opdracht ook de andere roede maar te verwijderen vanwege het risico op breuk daarvan. Sindsdien stond de molen zonder wieken. De eigenaar was Jan Klein, een lokale aannemer, die de molen van de familie Bakker had gekocht, toen het malen op de wind niet meer rendabel was. De door machines aangedreven maalderijen konden het malen veel goedkoper doen en waren niet afhankelijk van de wind.

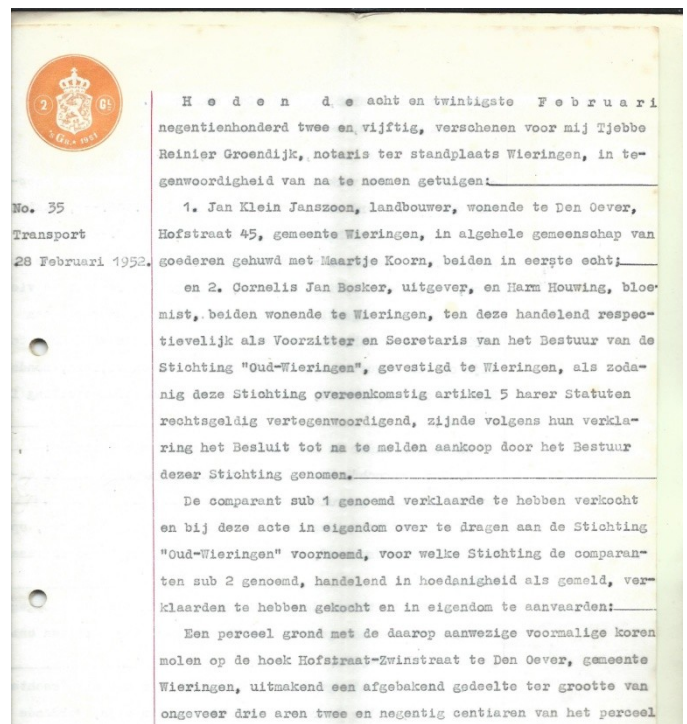
Er werd tussen 1941 en 1952 weinig onderhoud aan de molen gepleegd. De wind had vrij spel en het rietdek van de molen verslechterde zienderogen. Zo erg zelf dat er gaten in het riet van de kap en de romp kwamen. De regen, die kon binnendringen tastte het hout op verschillende plaatsen aan en ook houtworm en

knaagkevers hielden huis in de molen. Een molen die niet kan draaien gaat erg snel achteruit. Zo leest u in het journaal dat de hele kap te slecht was om te branden en compleet vervangen moest worden, evenals het boventafelement, de kruivloer en het kruiwerk (de rollenwagen met de iepen rollen). De achtkantstijlen van de romp waren zowel aan de bovenzijde als de onderzijde door vocht aangetast of door wormen aangevreten.

In 1952 werd de molen verkocht aan de stichting Oud-Wieringen, die de molen in etappes liet restaureren. Allereerst werd het rietdek hersteld, wat erg belangrijk was om verder verval te voorkomen. De houten bovenas werd in 1960 verwijderd en een gietijzeren as afkomstig uit de Gelderse molen Gunnewick te Vragender werd geplaatst, compleet met een bovenwiel uit 1854. Ook werden tweedehands roeden gestoken en voorzien van een hekwerk. De molen was weer enigszins draaivaardig.

Lang hebben de roeden geen dienst kunnen doen want in 1977 werden alweer nieuwe roeden aangeschaft bij de firma Derckx; deze roeden doen nog steeds dienst bij de molen.

Doordat de stichting Oud-Wieringen begin jaren

Eigendomsbewijs van de Stichting Oud-Wieringen

'90 in de financiële problemen kwam door fraude, werd in 1991 besloten deze stichting te ontbinden. Zo ontstond ondermeer de huidige vereniging De Wieringer Molens, de Wieringer Aak, de Wieringer Dangersers en het eilandmuseum Jan Lont. Met zeer weinig geld startte de vereniging De Wieringer Molens, die in 1992 de beide Wieringer Molens in eigendom kreeg. Helaas waren beide molens in slechte staat en bleek een restauratie van beide molens onontkoombaar. De jaren na de oprichting van de vereniging op 11 november 1991 kenmerkten zich door het inwinnen van informatie, het maken van plannen en het inzamelen van geld. Verschillende fondsen werden benaderd, subsidies aangevraagd, maar ook een inzameling onder de Wieringer bevolking was succesvol. Het werk voor molen De Hoop kon in 1993/1994 worden aanbesteed en werd in 1995 daadwerkelijk begonnen met de restauratie, die uiteindelijk pas in 2003 werd voltooid. Een lange periode van wederopbouw, die voornamelijk te danken is aan de tomeloze inzet van de vele vrijwilligers die een onnoemelijk aantal uren in de restauratie hebben gestoken. Ook zonder de steun van bedrijven uit de omgeving, voor het gebied van gereedschap, het gebruik van een terrein of een loods, de sponsoring van een kraan, etc. , was deze restauratie nooit tot stand gekomen. Het laat zien waartoe een kleine dorpsgemeenschap eensgezind de schouders zette onder dit project met als resultaat een schitterende molen, de parel van Den Oever.

Van de werkzaamheden rond de restauratie is door één van de vrijwilligers, Henk Bakker, een dagboekjournaal bijgehouden in een groot schrift. De teksten zijn daaruit overgenomen en verluchtigd met foto's, die Pietje Louwerse heeft gemaakt tijdens de gehele restauratie (een waardevol foto-archief). Zij was de eerste molenaar, die na de restauratie ging draaien op molen De Hoop. In het verhaal worden allerlei technische molentermen uitgelegd aan de hand van het Handboek Basisopleiding Molenaar van het Gilde van Molenaars en tekeningen van Gerrit Pouw, die voor dit handboek veel prachtige verklarende schetsen van molen en onderdelen ervan heeft verzorgd.

We hopen met dit digitale archief het verhaal van de restauratie en wat daar allemaal bij kwam kijken voor het nageslacht te hebben vastgelegd. Het is een stukje historie van De Wieringer Molens, waarmee we de herinneringen aan de vrijwilligers van toen en hun prestaties levend gehouden worden.

Vereniging "De Wieringer Molens"

Financieel jaarverslag van de Vereniging "De Wieringer Molens" de periode 1 januari 1995 - 31 december 1995.

BALANS PER 1 JANUARI 1995:

activa-----	31DEC94	31DEC93
Saldi	10049.71	3382.17
Waarde Molen "de Hoop"	15000.00	15000.00
-id- Molen "de Onderneming"	15000.00	15000.00
-id- prenten Molens	3222.50	3222.50
*lorderingen:		
SWW		
Gemeente subs '91		
Gemeente subs '92		
Gemeente subs '93		1500.00
	<u>43272.21</u>	<u>38104.67</u>
	=====	=====

KASREKENING:	1995	1994
Saldi per 010195	10049.71	3382.17
Contributies	1470.00	1505.00
Sponsors		900.00
rente	141.28	90.52
verkoop tekeningen	40.00	
Subsidie Prov. N-H	109.00	1958.00
Subs NRF (onderhoud)	2400.00	3132.00
Subs NRF (restauratie)	874.00	
Subs Gemeente 95(93/94)	1500.00	3000.00
Maalpremie De Hoop	29.00	74.00
Renteverg. brandverz.	75.64	96.54
Gift "Muziekmarathon"		3000.00
Dv. giften	12754.85	814.49

Het financieel jaarverslag van 1995 laat zien dat de vereniging die in 1992 met fl. 0,00 begon dankzij giften en de certificatenactie over een behoorlijk kapitaal kon beschikken